

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

و الضُّحَىٰ (1)

قسم به اول روز (پیش از چاشت). (1)

و اللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ (2)

قسم به شب وقتی که آرام گرفت و پوشانید تاریکی. (2)

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَ مَا قَلَىٰ (3)

نکرده رها ترا پروردگار تو و نه خشم گرفت. (3)

و لِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ (4)

و البته آخرت بهتر است برای تو از این دنیا. (4)

و لَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ (5)

و البته به زودی اعطاء می کند ترا پروردگار تو پس خوشنود می شوی. (5)

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ (6)

آیا نیافت ترا (خدا) یتیمی پس پناه داد؟ (6)

و وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ (7)

و یافت ترا راه گم کرده پس راه نمود. (7)

و وَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ (8)

و یافت ترا در احتیاج پس توانگر ساخت. (8)

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (9)

پس اما یتیم را پس مکن ستم. (9)

و أَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (10)

و اما سوال کننده را پس مکن سرزنش. (10)

وَ أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (11)

و اما به نعمت پروردگار خود پس خبر ده. (11)